

Jelentős siker az országos TDK-n — Gödöllőn

Március 16—18. között Gödöllőn rendezték meg a Tudományos Diákkörök X. országos konferenciájának marxizmus—leninizmus és közgazdaságtudományi szekcióját. Egyetemünk 33, a tavalyi helyi TDK-ülésszakon díjnyertes dolgozat képviselte. A siker teljesnek mondható, hiszen a díjak 50%-át egyetemünk hallgatói szerezték meg, 33 dolgozat 16 díjat nyert. (A Műszaki Egyetem 41 dolgozattal csak 11 díjat kapott.) Így a csapatversenyt is megnyertük. Az eredmények ismertetése után egy-két észrevételt szeretnék tenni. A rendezés tökéletes volt, a verseny feltételei ideálisnak mondhatók. Az egyetemünket képviselő hallgatók egymást is segítették az egyes szekcióüléseken feltett megfelelő kérdésekkel. Jó volt felfigyelni arra, hogy az előadók közül egyetemünk hallgatói szakmai szempontból és szónoki, előadói készség tekintetében is a mézőny fölé emelkedtek.

Ugy érezzük, hogy a tudományos színvonal további emelése érdekében szükséges, hogy ne csak a mi egyetemünk tartsa be azt a versenyszabályt, mely szerint csupán a helyi egyetemi TDK-n díjnyertes dolgozatokat szabad elhozni az országos konferenciára. Egy-két felsőoktatási technikum, tanárképző főiskola, sőt néha még a Műszaki Egyetem is, hogy részvételét a dolgozatok minél nagyobb számával illusztrálja, olyan színvonalú pályamunkákat küldött Gödöllőre, melyek nem hogy önálló gondolatot nem tartalmaztak, de sokszor a súlyos tárgyi tévedésektől sem voltak mentesek. Bizony hasznos lenne, ha az ülés előtt egy pártatlan előzsűri az ilyen dolgozatokat kirosztálná!

Végezetül felsoroljuk egyetemünk díjazott hallgatóit.

A Filozófia alszekcióban Szántó Lóránt IV. évf. hallgató 1000 Ft-ot küldött, A Politikai gazdaságtan alszekcióban Késedi Ferenc IV. évf. hallgató 1000 Ft-ot küldött, Löblik János—Pártos Gyula dolgozata 1500 Ft-ot küldött, Vándor Ferenc gyakornok 2000 Ft-ot fődíj, A Tudományos szocializmus alszekcióban Fehér Alajos végzett hallgatónk 1500 Ft-ot küldött, Arva

László III. évf. hallgató 2000 Ft-ot küldött, A szociológiai alszekcióban Sági Gábor IV. évf. hallgató 1500 Ft-ot küldött, Urbán László III. évf. hallgató 1500 Ft-ot küldött, Bizderi Ilona, Fliszer Júlia, Guba Mária dolgozata 2000 Ft-ot fődíj, A makroökonómiai alszekcióban Iglai Mariann IV. évf. hallgató 1500 Ft-ot küldött, Kulcsár Dezső gyakornok 2000 Ft-ot fődíj.

A mikroökonómiai alszekcióban Juhász István végzett hallgató 1500 Ft-ot küldött, Boczor István végzett hallgató 1500 Ft-ot küldött, Petrás Antónia IV. évf. hallgató 1500 Ft-ot küldött, Tarján Dániel IV. évf. hallgató 1000 Ft-ot küldött, Harsányi László—Polgár Miklós IV. évf. hallgatók dolgozata 2000 Ft-ot fődíj.

(Folytatás a 4. oldalon)

Eszes István felvétele

BARANYI FERENC:

A vers

Hűségünk egykoru az ébredéssel. A volt-világhoz minket már mi köthet? (Legfőljebb öt-hat évek lehettünk, mikor a tigris-tankok dübörögtek...) És már tüzzel-tiszttított, új világ volt, amelybe eszméletünk beledöbbsent, s nem sors, de ész s apák emlékezése volt az, mi minket osztályharcra fölcent.

Szülőink rangja nem szabhatta már, hogy a tanító hányadik padba ültet, viseletünk se mérte már a kasztot: rendes ruhája volt mindegyikünknek, értünk leszálit a legfelsőbb tudás is sokemeletes, bámult-magasából, mi már csak olvastuk a nép fiát, ki „a népségből kis batyúval kilábolt.”

Hűségünk egykoru az ébredéssel: megszületett, mikor kinyílt az elménk, mi értelmünket csúfolnánk meg azzal, ha közegünk: a rend ellen kikelnénk. Együtt nőttünk a lakótelepekkel, (romokról már fogalmunk is alig van) nem álmodunk, ha hosszan eltűnődünk, de tervezünk legbátrabb álmainkban.

Örököltük: a gyermek Béke sorsát, fegyvertelen, új formáját a harcnak, ne a múltunknak — melyben nincs nyomor, vér —

de értelmünknek adjatok bizalmat! Az ébredéssel egyidős e hűség s magasra-nőtt felelősséggel áldott, erőt ad, hogy mi formáljuk egészen e készen kapott félig-kész világot.

Ünnepen

A magyar államot több mint egy évezreden át a nép munkája, áldozatvállalása, társadalomformáló ereje éltette és tartotta fenn. Az államhatalom ugyanakkor az uralkodó osztályok eszköze volt a jogfosztott nép elnyomására és kizsákmányolására. Népiünk nehéz küzdelmet folytatott a társadalmi haladásért, az ország függetlenségéért; számtalan megpróbáltatás közepette védte és őrizte nemzeti létünket.

Történelmünknek új korszaka kezdődött, amikor a Szovjetunió a második világháborúban kivívott győzelmei során felszabadította hazánkat a fasiszmus elnyomása alól, és megnyitotta a magyar nép előtt a demokratikus fejlődés útját. A dolgozó nép a Szovjetunió baráti támogatásával újjáépítette a háborúsújtotta, romokban heverő országot. A régi rend urai és védelmezői ellen folytatott küzdelemben a magyar munkásosztály — szövetségben a dolgozó parasztsággal, együttműködve a haladó értelmiséggel — kivívta és megszilárdította a dolgozó nép hatalmát.

A forradalmi harcokban megedződött munkásosztály vezetésével, az 1919. évi Tanácsköztársaság tapasztalataival gazdagodva, a szocialista országok közösségére támaszkodva, népiünk lerakta a szocializmus alapjait. Hazánkban uralkodóvá váltak a szocialista termelési viszonyok. A régi helyén új ország született, amelyben az államhatalom a nép érdekeit, az állampolgárok alkotóerejének szabad kibontakozását és jólétét szolgálja.

Ma, mi, a magyar nép, fiatalok és öregek, nemzeti egységbe tömörülve, a szocializmus teljes felépítésén munkálkodunk.

A nyári építőtáborok

Minden bizonnyal ez évben is a KISZ szervezésében utaznak legtöbben külföldre egyetemünkről.

Továbbra is szervezzük a legtöbb embert megmozgató NDK-s munkaakcióit. Igaz, az idén kisebb létszámmal, mert a munkaerőhiány egy részét sikerült közelebről pótolniuk (Lengyel). Azonkívül az is tény, hogy tavaly, különösen a fiúknál, nem az igazságos elbírálás, hanem egyáltalán a keretek kitöltése okozta a problémát. Az idén kb. 150 hely lesz.

A Berlini Közgazdasági Főiskolával tartott kapcsolatunk alapján a munkaakció mellett kimondottan építőtáborban is részt veszünk kb. 10 fővel. Az NDK-s helyek csökkenéséért kárpótol, hogy most már biztosan lesz építőtábor Bulgáriában. Ez azért is népszerűsége tarthat számot, mert a sok „északi” tábor mellett ez nyújt egyedül lehetőséget, hogy többen ellátogassanak Dél-Európába. (Kb. 15—20 fő.)

Tovább folytatjuk a lengyel építőtáborokat, egyetemünkről idén kevesebben mehetnek (kb. 30-an), de a további 15 hely is házon belül marad, mert a pécsieknek adtuk át.

Az idén is kiemelten kezeljük a szovjet építőtábort, mely a hagyományos helyeken, Irkutskban és Jerevánban lesz. A szovjet építőtábort már évek óta a KISZ-szervezetben legjobban dolgozó III—IV. (kisebb számban II.) évesek számára szervezzük.

A külföldi táborok közül az NDK munkaakció kb. egyformán érint minden évfolyamot, a többieknél valamivel kisebb lesz az első évesek részvétele,

többek között azért is, mert külföldi táborba utazás feltétele — hazai építőtábor. Ugyanakkor minden külföldi építőtábornál az elbírálás elsődleges szempontja: a végzett munka jutalmazása.

A hazai építőtáborok ez évben is szinte korlátlan lehetőséget biztosítanak nyári munkavégzésre. A központi tábornál a korábbi igényeknek megfelelően emelkedik a lányok részvétele, a fiúké változatlan marad. Mivel e tábor szervezését kell legkorábban lebonyolítanunk, ezért ezt részletesebben ismertetjük:

Lányok: Balatonaliga — Gyümölcsheszédés
I. július 10—22-ig 50 fő
II. aug. 7—19-ig 50 fő

Fiúk: a fenti időpontokban 20—20 fő, Budapestén a Metró-építésen dolgozik.

A külföldi csereakció keretében hozzánk érkező hallgatókkal ismét sokan dolgozhatnak együtt. Új tábor lesz a veszprémi, melyet az ELTE-vel közösen szervezünk. Itt a szovjet diákok dolgoznak majd, s velük tölünk 26 fiú és 14 lány. A többi külföldi a hagyományokhoz híven a Budapesti Konzervgyárban fog dolgozni. Tőlünk ide elsősorban lányokat várunk.

A táborokkal kapcsolatos tudnivalókról időben és részletesen tájékoztatunk.

A hazai központi táborba jelentkezési lap már kapható a szervezőknél, leadási határidő: április 20.

KISZ vb.

HÍREK

Forradalmi ifjúsági napok eseménynaptára: március 31. de. 10 órakor: április 4-i ünnepség az aulában, április 4. naggyűlés a Hősök tén. Gyülekező délelőtt 10 órakor a Gorkij fasor és a Damjanich utca sarkán.

1972. március 21-én délután a Kínizsi kollégium klubjában rendezték meg a „Petőfi és Dózsa” centenáriumi jegyében fogant egyetemi szavalóversenyt. A 11 induló közül az I. és II. helyezett (Bakonyi Péter, Peisch Sándor) fogja egyetemünket képviselni az áprilisban megrendezendő egyetemünk és főiskolák közötti vers- és prózamondó versenyek döntőjén, Gödöllőn.

Gratulálunk

Április 4-e alkalmából egyetemünk vezetősége és a Hírlapkiadó Vállalat, lapunk, a KÖZGAZDÁSZ írásában és terjesztésében kitűnt társadalmi aktivákat jutalmazta:

Arva László, Bajusz Károly, Bakonyi Péter, Borsi György, Eszes István, Késedi Ferenc, Kocsi Margit, Koncz Gábor, Pogány Agnes, Simor István, Szabó László, Szűcs Györgyi, Zsembery Agnes hallgatókat, továbbá Bellák Tiborné, Dudás Mária, Halász Géza, Horváth Györgyné, Kéri Jánosné, Lovász Andrásné, Nagy Tamásné, Pázmány Emília dolgozókat.

Éljen április 4., felszabadulásunk nagy ünnepe!

75 LITER — VÉR

A korábbi évekhez hasonlóan március közepén az egyetem épületének különböző pontjain újból feltűntek a véradási akciót hirdető plakátok. Idén történt hetszerez, hogy az István kórház kérésére hallgatók százai adtak több-kevesebb vért önkéntesen az arra rászorulóknak.

A klub néhány órára ismét átalakult rögtönzött kórtéremmé, a gazdaságtörténet tanterem előtti folyosót pedig nálunk szokatlan módon — orrfintorogató fertőtlenítőszaggal töltötte be. Mindez azonban nem riasztott vissza egyetlen jelentkezőt sem, s így az akció utolsó percéig adakozók sora várakozott a laboratóriumnak berendezett helyiségek előtt. Többek között már rutinos véradók, hiszen a katonaviselt fiúk nagy hányadának a honvédségnél már volt hasonlóan része. A lányok sem maradtak el viszont az „erősebb nem” mögött: sokan már másodszor-harmadszor voltak résztvevői az egyetemi véradásnak.

A 252 jelentkezőből 241 hallgató találatot egészségi állapota alapján alkalmasnak arra, hogy vért adjon. Kondíciótól, súlytól, kortól függően fiúktól átlagosan fejenként (jobbán mondva: karonként) 320 köbcenti, lányoktól 240 köbcenti vért vettek a kórház dolgozói. Így összesen 75 liter vér gyűlt össze.

A legnagyobb szükség — mint azt Dr. Pákozdi Ágnes, az István kórház vérellátó osztályának orvososa elmondta — RH-negatív vércsoportra van, mivel, felmérések szerint, ilyenfajta vérrrel a lakoságnak csak kb. 25 százaléka rendelkezik. Ennek az aránynak megfelelő mennyiségű RH-negatív vért azonban a Közgazdasági Egyetem donoraiktól is sikerült nyerniük.

Az életmentő folyadék útja a karunktól az operáló beteg szívéig nem hosszú. A levett vér a sejteket tápláló, élettartamukat meghosszabbító, alvadászállító tartóanyagokba kerül. A palackokat a felhasználásig hűtőszekrényekben tárolják. Ily módon

a vérszék anyagszerjét 3 hétig lehet fenntartani.

A legtöbb vért szívbetegség műtétjénél, gyógyításánál használják fel. Mivel az operált átlagosan 3-4 palack vért kap, az általunk adott 75 literből közel 60 beteg részesülhet. Különösen nagy szükség van tetemes mennyiségű, 48 óránál frissebb vérről az ún. motoros műtétknél, ahol az operáció tartama alatt a vérkeringést egy, a szervezeten kívüli, műszív tartja fenn.

Ilyen műtétnek volt általam márc. 17-én (tehát a véradást követő napon) az István kórházban a rendkívül súlyos állapotban levő, szervi szívbeteg Kovács Kálmánné, akinek az életét — többek között — a hallgatók vére mentette meg. A doktornő elmondta, hogy Kovácsné már túl van az életveszélyen, és gyors felépülése annak köszönhető, hogy egé-

szen friss, 24 órás vért kaphatott.

A 75 literes vérmennyiségből a kórház legkülönbözőbb osztályain — sebészetben, szülészeten, belgyógyászatban — fekvő betegek folyamatosan részesülnek. A betegek között az újszülöttől a 20 évesen át az öregekig minden korosztály megtalálható.

A beszámoló végére — a sok rideg számadatot ellensúlyozandó — talán idekíváncskozna néhány szívhezszóló, meghatót mondat a véradás magasztos feladatáról, az életmentő cselekedetről. Erre azonban nincs szükség, hiszen jelentőségével mindenki tisztában van. Aki kapja, hálásan megköszöni, de mi tudjuk, hogy ez nem volt nagy áldozat. Egészségesek vagyunk, és azt szeretnénk, hogy más is az lehessen.

Szűcs Györgyi

SZERZŐDÉS

1972. február 29-én a Moszkvai Közgazdasági-Statistikai Főiskola (MESZI) és a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem rektora szerződést írt alá a két intézmény együttműködéséről az 1973-as évre.

Az együttműködés formáit a következőkben határozták meg:

1. A naptári év két félévében a két intézmény egy vagy több rokonszervei tudományos konferenciát szervez Budapesten, illetve Moszkvában. Az egyhetes konferencián mindkét részről 3-4 oktató vesz részt.

2. A februári és szeptemberi koncentrációk idejére — 4 hétre — a MESZI 3-3 oktatót küld egyetemünkre.

3. A kísérleti-tudományos, illetve a módszertani-tudományos munka tanulmányozására 4 hónapra fogad egy oktatót, vagy két hónapra két tanárt az MKKE.

4. A MESZI két fiatal oktatót fogad egyetemünkről az év folyamán. A kiküldetést 6 hónapra alatti a vendégek aktívan részt vesznek a megfelelő tanszékek minden munkájában.

5. Az MKKE, a MESZI 20-25 hallgatójának szervezi nyári termelési gyakorlatot. Időtartam: 3 hét.

6. A MESZI hat felsőbb éves diákokot fogad egyetemünkről öthónapos részképzésre — beszámoló- és vizsgakötelezettséggel.

7. A szerződés időtartama alatt ki kell adni:

a) mindkét intézmény oktatóinak tudományos munkáit ismertető gyűjteményt, orosz és magyar nyelven; b) elkészíteni és kiadni egy orosz-angol közgazdasági-statisztikai szótárt. A MESZI vállalja, hogy az egyetem nyelv-tanárainak közreműködésével elkészíti a szótárt. Kiadását az MKKE vállalja.

8. A két intézményben folyó tudományos kísérletek eredményeiről a szerződő felek évente kölcsönösen informálják egymást.

A szerződést aláírták: dr. V. V. Surakov, a MESZI rektora és dr. Szabó Kálmán, az MKKE rektora. Az aláírás napján a szerződés életbe lépett.

A MESZI oktatási rektorhelyettese GOLJUHOV elvtárs a napokban egyetemünkön érdekes előadást tartott — felvételi módszereikről

Nem féruink a bőrünkbe?

Mutatis mutandis...?

Több mint 10 éve már, hogy az egyetemi KISZ-szervezetek tagja csaknem az összes hallgató. Az ifjúsági mozgalom nagyarányú létszámfelváltása a mozgalom jellegéről, hatékonyságáról folyó viták kiindulópontja, okozója lett. Ezekben a vitákban a néhány-szor előforduló álmegközelítések túl, reális problémák reális megoldása is körvonalazódott.

Hosszabb, rövidebb idő után az egyetemi KISZ-szervezetek belátták, hogy miután a tagfelvétel a középiskolában történik, a felsőoktatási intézmények mozgalmi életét a kétszen (legalábbis tagként) kapott létszámmal kell megszervezni. Meddő kérdésselvetések helyett arra kell törekedni, hogy új körülmények között is fiatalos lendület, a sokoldalú, színes, de legfőképpen politikai mozgalom fogja össze az egyetemi hallgatókat. Eközben a társadalmi változások következményeként, mind több oldalúvá váltak a feladatok is. A korábbi politikai, majd tanulmányi célkitűzések mellé észrevétlenül felzárkóztak az érdekvédelmi feladatok, a legújabb egyetemi rendszabályok pedig a hallgatókat egyre aktívabban kapcsolják be saját sorsuk intézésébe, így a mozgalom ma már életük szerves részévé, sőt szinte mindennapos teendőik részévé vált.

Ezekkel a megszorított feladatokkal — gondokkal párhuzamosan más folyamat is lejátszódott a szervezetben. Miközben számosodtak a követelmények és — nyugodtan mondhatjuk — az eredmények is, mind többen voltak olyanok, akik kívül estek a fő sodráson, akiket „elkerültek” a feladatok, akik mintegy a szervezeten belül száműzettek, benne voltak névleg, de ténylegesen távol álltak tőle. Divatossá váltak az ilyen kifejezések, mint „válságban a KISZ”, „elidegenedett a tagságtól” stb., stb. S meglepő módon éppen azok ajkáról hangzott el leggyakrabban a degradáló megjegyzés, akik az élő, eleven mozgalom kívül maradtak, akik nem „találtak” megfelelő feladatokat, akik számára mások voltak a politikailag érdekeltek, nem ők. Egyes vitákban az derült ki, hogy a válságban levők az eszményi fiatalok követelményével, igényével fellepve, eszményi szervezetet akartak. Persze, mondanom sem kell, hogy ezzel eszményítették a mozgalom korábbi történetének eseményeit, 1957-58-60 romantikusabb (vagy csak annak tűnő) éveit. Csakhamar kiderült, hogy az eszményivel szemben áll a konkrét, hűs-ér fiatal, a maga emberi problémáival, s főleg meghatározott életkörülményeivel, adott szervezeti keretek között.

Az új, változó körülményeknek megfelelő formákat, az új igényeket megközelítő célkitűzéseket, az új politikumot hosszas viták után — de munkavégzés közben — alakította ki a szervezet.

Ez a célkitűzés egyetemi viszonylatban politikai nevelést a kommunista szakemberek szolgálatába állította, körvonalazta a szervezet feladatait e szakmai, társadalmi-politikai, és emberi-erkölcsi-világénezi területen egyaránt.

Az egyetemi ifjúsági mozgalom e belső harca — alakulása az eszmei-politikai-ideológiai nézeteket is összeütöztetett. A marxizmus elsajátítása folyamatában a viták, kialakulatlan nézetek egymásra hatása is befolyásolta a világnézet alakulását. Nem egyszerűbb, hanem bonyolultabb lett az eszmei tartomány, kritikusabb a szemlélet. Sokkal több került napvilágra, mint korábban. Valamennyi az elkötelezettség igényével.

Ilyen — vagy legalábbis hasonló — átalakulások közepette érkeztek hozzánk a hírek a világ különböző tájairól a diákok megmozdulásairól, harcukról. Láttuk a tévében a zászlók alatt Vietnámban vonulókat, a rendőri brutalitást a tüntető egyetemistákkal szemben, hallottuk az „anti-egyetem” jelszavát olvastunk

Marx, Mao, Marcuse idézeteit.

Ritkán kísért társadalmi-politikai eseményt olyan nagyfokú rokonszenv, mint az 1968-as nyugati „diaktavaszt”. S azt hiszem, itt egy pillanatra azonnal meg is kell állnom, hiszen magyarázattal tartozom. 1968 felemlítése egyértelműen azt jelenti, hogy olyan diákmozgalmak hatására rögzítődtek, amelyek a tökéletes társadalmi-politikai gyakorlat ellentmondásai ellen, azok korlátai és a hallgatók szabadságát sértő intézkedései ellen indultak. Amelyek — ha összefoglalóan nevezném őket — baloldaliak, demokratikusnak mondhatók. Úgy látszik, mi sem természetesebb ma már nálunk, mint az ugyanakkor néhány országban felerősödő jobboldali, fasiszta jellegű diákmozgalmak egyértelmű elutasítása.

A rokonszenv ugyanakkor gátolta a differenciálást — s összestoma azokat az óriási különbségeket, amelyek ezek az alapjában haladó mozgalmak különféle osztagai és céljai között megtalálhatók voltak. Elég volt azt olvasni egyre hallani, hogy valamelyik egyetem hallgatói követeléseket nyújtottak be a rektorok, hogy megmozdulásokat szervezzenek, hogy megmozdulásokat szervezzenek, hogy megmozdulásokat szervezzenek, hogy megmozdulásokat szervezzenek.

Az általános rokonszenv nem párosult általános megismerési igénnyel sem. Szűkebb, bár még mindig jelentős volt azoknak a köre, akik meg akarták ismertetni az eszményi mozgatóit, az egyetemi-társadalmi okokat. Szándékos a fogalmazás: nem találkoztam mértékadó véleményekkel, amelyek mindenekelőtt nemzedékív degradáltak a mozgatókat vagy biológiai-fiziológiáivá az okokat!

A marxista igényű megközelítés azonban nem mindig volt következetes. A társadalmi okok felvázolásakor többen megelégedtek azokról a speciális körülményekről — és feltételekről, amelyek a társadalmi rendszerek különbözőségeiből fakadnak.

Az, hogy a demográfiai robbanás, hogy a tudományos-technikai forradalom, az oktatás társadalmi meghatározottsága nálunk is hat, illetve érvényesül, sokak számára szubjektívvá fokozta le az okokat. S talán ez tömegjellegű kognitívunk egyik legnagyobb fogyatékosága miatt történt. Általában szövegeket írtak fel az egyetemeken túlszűréséről, de kevésbé arról, hogy hogyan jelentkeznek, milyen konkrét okokból. Párízban vagy Nyugat-Berlinben. A termelés és oktatás kapcsolatát károsnak értékelte Nyugatban, de nem eléggé mutatott rá arra, hogy ez azért van, mert korán és megalapozatlanul szűk specializációra kényszeríti az egyetemistákat, hogy a monopóliumoktól függ az egyetemeken egy ellátottsága, s így módon csak korlátozottan érvényesülhet a nagyon dicséret „egyetemi autonómia”. Konkrétan kell lenni az okok feltárásában, hogy elkerüljük a hasonlóságokból jelentkező félreértéseket.

A hasonló nem azt jelenti, hogy ugyanolyan!

Ideológiai hatás a legproblematikusabb, de a legsokoldalúbb is volt.

Nem kétséges, hogy a divatos jelszavak, hangzatos célkitűzések sok hallgatóban felkeltették az érdeklődést. Mao, Trocki, Adorno, Marcuse eszméi, nézetei iránt. Soha nem tapasztalt kereslet volt nálunk is, e divatos ideológusok művei, nézetei iránt. Az egyetemisták olvasni szerették volna, s maguk dönteni azok igazáról. Igaz, hogy néhány esetben több volt az egyszerű érdeklődésnél, állásfoglalást tükrözött. Érezhetően felerősödött az egyetemisták körében is a „marxizálás” igénye, s az így-úgy megszerzett eszmék ismételtetése (elfogadása) a kritikátlan interpretálása.

Az például ennek hatásaként jelentkezett, hogy a marxizmus egységét tagadva „osztályozták” az eddigi gyakorla-

tot, Marxot, Engelst, Lenint állítva az egyik oldalra, ezzel szemben az eddigi szocialista gyakorlatot a másikra, s szintézist nem találtak a kettő egybekapcsolására.

Nyugodtan le merem írni: sokan nem saját bőrükbe bújtak, miközben Marcuse-t s másokat szajkóztak. Igaz, hogy ebben a kritikában vannak reális elemek is, a kapitalizmus bírálata ugyan konkrét tapasztalatokon nyugszik, s még az is elfogadhatónak tűnik, hogy a szocializmus-építés gyakorlata sem mindenben hasonló a klasszikusok által elképzelt „modellhez”. A kapitalizmus további fennmaradását és manipulált ellenzékiességét elfogadó-szolgáló elmélet azonban nagyon távol áll a marxizmus szellemétől. Azt hiszem, alapjában védenek azok, akik a marxizmus „hatásköréből” kiemelik a nyugati mozgalmakat, vagy pontosabban azt deklarálják igazi marxizmusnak, csak azért, mert Marx és Engels annak idején a fejlett tőkés országok helyzetéből vont le következtetéseket.

Leggyakrabban itthon is az a nézet hangzott el, hogy az új mozgalom jelenti a jövő leforradalombi irányzatát, a legelősebben — hiszen tudatosan — kapitalizmusellenes, s a kommunista pártok a maguk szervezeteivel már beépültek, „manipulálódtak” a tőkés rendszerbe, ezért csak a szervezeten kívüli, spontán szembenállás lehet igazán következetes.

Jölehet, ebben is volt némi reális mozzanat. Amennyiben maguk a kommunisták is elismerték, hogy nem fordítottak elég gondot az egyetemisták közötti ideológiai-politikai agitációra. A több százszere szervezett munkátömegegel szembeállított diákmozgalom azonban a kudarc biztos tudatában lázadhat! Azok, akik lebecsülték a kommunisták szerepét, jól ismerték a pártok tartózkodását az ösztönös, anarchista megmozdulásoktól, nem voltak hajlandók azonban megismerni azokat a törekvéseket és gyakorlati tetteket, melyeket a kommunista pártok tettek a mozgalom eredményessége érdekében. (Parlamentari törvényjavaslatok, sztrájkok, diák-munkás találkozók, párttaggá nevelés stb.)

Igen gyakori volt a párhuzamra való törekvés a nyugati mozgalmak célja és ideológiája, valamint a hazai egyetemi ifjúsági mozgalom problémája között. Itthon is sokan megkérdőjelezték a párt (ill. a KISZ) vezető szerepének szükségességét, illetve a tömegeket tömörítő-szervező munkáját, s radikális, szűk kis csoport avantgard szerepét hangsúlyozták.

A párhuzam mindig veszélyes, és nehezen lehet a lényegi jegyek alapján megállapítani. Ebben az esetben még történelmi is volt. A hatalomért küzdő — s a burzsoázia támadó — kommunista párt elleni fellépés — nem titok, hogy mely osztály érdekeit szolgálja. A hatalom birtokában levő párt politikai irányvonalának elutasítása — osztálybázis hiányában — nálunk csak a meggondolatlan, kalandor elemeket segítheti, s a nemzetközi burzsoáziának adhat „fellazítási” táplálékot.

A párhuzam történelmi — lenségét a mozgalmak alapvető és fő erőknek politikai töltése-tartalma mutatja leginkább: a nyugati diákmozgalmak legjelentősebb erői sem a kapitalizmus megdöntésére a burzsoázia kizsákmányolásának a megszüntetését akarták — amint a mi ifjúkommunista mozgalomunk tagjai alapvetően a szocialista gyakorlatban marxista-leninista elméletet következtetése realizálását látják — akarják.

Kissé talán élesebbre sikerült a kontúrok, s jól tudom, hogy nem ilyen egyszerű az egyetemisták állásfoglalásainak a képe. A problematikusnak tűnő — s néhány esetben antimarkista tendencia — azonban — azt hiszem, megfelel a valóságnak. Még ha azt szubjektíve nem is ilyennek gondolják.

DR. SZARVAS LÁSZLÓ

JUTALMAK

Az MKKE KISZ VB a következőket jutalmazta a KISZ 15 éves évfordulójára alkalmasból rendezett ünnepélyes KISZ-bizottsági ülésen:

Kitüntető oklevél: Stafira Zsuzsa IV. tan. „B”, Kovács Péter IV. tan. „A”, Láng Péter III. kker., Erdei Sándor Iparműv. Főisk., Regőczi István III. kker.

Elismerő oklevél: Radnai György IV. ngterv, Farkas István III. pügy., Várkonyi József III. kker., Zsuró János III. kker., Butyka László III. bker., Rózsa Katalin III. kker., Szepesi László III. kker., Sipos Mihály IV. tan. „B”, Tömpe Ferenc IV. tan. „A”, Hajós Katalin III. közl., Ruttkai András III. ip., Kovács Endre III. ip., Boda Sándor III. agrár.

Írásbeli dícséret: Peisch Sándor IV. kker., Várkonyi László II. kker., Lévy Ádám III. bker., Lengyel Attila III. bker., Varga Anna III. kker., Jenei Sarolta III. bker., Major Ágnes II. kker., Gacsályi Ágnes III. pügy., Lőrincz Péter III. pügy., Muraközy László III. ngterv., Vértés András II. ngterv., Báthly Tünde III. pügy., Polgár Miklós IV. ngterv., Pátkai Anikó IV. tan. „B”, Debreceni János IV. ip., Dénes Iván III. ip., Farkas Ferenc IV. ip., Jánosi Éva IV. ip., Csima Endre III. ip., Erdős András II. ip., Molnár József III. kker., Bódi Ilona II. ip., Láng János pg. tanszék, Boros Imre pü. tanszék gyak., Vida Győző Iparműv. Főiskola, Vági Ervin Iparműv. Főiskola, Valch Emil Iparműv. Főiskola, Toldi Zoltán Iparműv. Főiskola.

Aranygyűrűs doktorok

Az aula ismét zászlós-virágos díszruhába öltözött március 20-án, hétfőn. Az ünnepélyes külsőségeket kívánó esemény: Egyetemünk Tanácsa nyilvános ünnepi ülést tartott, amelynek egyetlen s legfőbb tárgya három fiatal közgazdász aranygyűrűs doktorrá avatása volt. A megiszteltetés Bekker Zsuzsánát, Oláh Ildikót és Szepesi Györgyöt érte, akik néhány évvel ezelőtt kitüntetéses diplomával zárták egyetemünkön közgazdasági tanulmányaikat.

A délután 1 órakor kezdődő ünnepi tanács-

Az avatandók nevében Szepesi György terjesztette elő a doktorrá avatásra vonatkozó kérelmét:

„... Az Általános Közgaz-

Egyenes vonalú, sikeres pályafutás az előzménye ennek a jogos kérelemnek. Mindhármuk kitűnő érettségije után Bekker Zsuzsa, Oláh Ildikó és

Oláh Ildikó és Szepesi György, a két ünnepelt — Foto: ESZES

dasági Kar minket mindazokból a tudományokból, amelyek ismerete a doktoroktól megkívánatik, megvizsgált és a közgazdaságtudományi dok-

Szepesi György egymást követő három évben felvételt nyert az általános közgazdasági, a közlekedési, illetve az elméleti tervezés szakra, ahol kitüntetéssel végeztek. Bekker Zsuzsa 1967-ben az OT Tervgazdálkodási Intézet munkatársa lett, jelenleg pedig az államközi megállapodás alapján a Zambiai Egyetem oktatója (ezért doktorrá avatására is csak távollétében kerülhetett sor). Doktori értekezésének tárgya a gépipari növekedés és az általános gazdasági fejlődés összefüggései voltak. Oláh Ildikó 1963-ban a NIM Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézet gyakornokaként kezdett munkába, míg férje diplomáit kiküldetésével Hollandiába nem utazott. Doktori értekezésének témáját az energiahordozók szállításiának főbb gazdasági problémái képezték. Szepesi György gyakornoki idejét a politikai gazdaságtan tanszéken töltötte, 1969-től pedig az OT Távlati Tervezés Főosztály munkatársa, s ugyanakkor egyetemünk elméleti történeti tanszékén óradó tanár. Doktori értekezését az optimalizálás és a növekedés kapcsolatáról írta.

A nyilvános tanácsülés legfeljebb perceiben az avatandók esküt tettek arra, hogy tudományukat — a marxista közgazdaságtudományt — az egyetem tisztességére, ember-társai javára, népiük és hazá-

Dr. Trautmann Rezső közönségi aranygyűrűsöket.

torságra érdemesnek ítélte. Kérem, szíveskedjenek ennél fogva minket a közgazdaságtudományok doktorává avatni.”

Öt ültek az aula közepén két magányos széken, szemben az ünnepi asztallal. Majdnem kiközösítve, de legalábbis megkülönböztetve. Ők úgy érzik, hogy semmiben sem térnek el tőlünk, mi úgy látjuk, hogy mások, különbek. Tiszteljük, csodáljuk őket — de mintha más bolygóról jöttek volna. Micsoda teljesítmény, mekkora erőfeszítés! Ugyan-hogy csinálták? — kérdezzük. S ők nem tudnak válaszolni. Azt mondják, túl sok az ünneplés, a magasztalás, hiszen nem tettek semmi különöset: csak megtanulták a leckét. Tették, amiről úgy gondolták: ez a kötelességük. Nem tűzték ki fogal-körömmel elérendő célként 14 éves korukban: nekem aranygyűrűm lesz! Nem izdattak véres ver-

Időszerű külpolitikai kérdésekről külpolitikai fórumot szervez az MSZMP egyetemi bizottsága április 7-én pénteken délután félháromkor a III. előadóban.

A fórum előadó és vitavezető elnökségében részt vesz Csatornai Károly külügyi-miniszter-helyettes, Pálos Tamás,

az MSZMP KB alosztályvezető-helyettese, Gömöri Endre, a MAGYARORSZAG c. hetilap külpolitikai rovatvezetője, Simai Mihály egyetemi tanár, a magyar ENSZ Társaság főtitkára.

A fórum mindenkit szeretettel vár.

Külpolitikai fórum

az MSZMP KB alosztályvezető-helyettese, Gömöri Endre, a MAGYARORSZAG c. hetilap külpolitikai rovatvezetője, Simai Mihály egyetemi tanár, a magyar ENSZ Társaság főtitkára.

A fórum mindenkit szeretettel vár.

ülést dr. Szabó Kálmán rektor nyitotta meg. Bevezető szavaiban üdvözölte az egyetemünk látogatásával megisztelt dr. Trautmann Rezső országgyűlési képviselőt, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának tagját, dr. Polinszky Károly művelődésügyi miniszterhelyettesét, Kanczler Gyula MUM tudományegyetemi főosztályvezetőt, Veréb Zoltánt, az MSZMP IX. kerületi Bizottságának munkatársát, az egyetemi tanács tagjait, az oktatókat és a hallgatókat.

juk dícsőségére töreksenek hasznosítani.

Ezután dr. Stark Antal, az Általános Kar dékánja, mint felavató, tudományuk jutalmául Oláh Ildikót, Szepesi Györgyöt és a távollévő Bekker Zsuzsát a Népköztársaság Elnöki Tanácsának hozzájárulása alapján „sub auspiciis Rei Publicae Popularis” kitüntetéssel közgazdaságtudományi doktorrá avatta.

Szabó Kálmán rektor a „doktorrá fogadom” szavak kíséretében kézfogással ismerte el az avatottakat doktor társaiként.

Az új doktorok a kitüntetés jelképező aranygyűrűt Trautmann elvtársától vették át, aki méltatta ennek az elismerésnek a jelentőségét. Az egyetemnek rendkívül nagy szerepe van abban — mondotta —, hogy a népgazdaságba minél több jól képzett, szakmailag ideológiailag felvértezett szakember kerüljön. A kitüntetéssel avatott fiatal közgazdászoktól éretem még többet vár a társadalom, azt, hogy kiváló képességüket, kiemelkedő tudásukat, amiről egyetemi tanulmányaik során tanúságot tettek, alkotó módon gyümölcsöztessék, gyakorlati munkájukban, s fejlesszék tovább tudományukat. Végül kívánta, hogy a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem vezetői, oktatói, tudományos kutatói és a most kitüntetettek együttes erővel járuljanak hozzá az előttük álló feladatok megoldásához.

Az avatottak nevében Szepesi György mondott köszönetet Trautmann elvtársnak és az Egyetemi Tanácsnak a legmagasabb minősítéssel való doktorrá avatás engedélyezéséért.

„... Eskünhöz híven arra fogunk törekedni, hogy a budapesti Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemnek és saját magunknak tisztességre teljes lelkünkkel és minden erőnkkel szolgáljuk a tudományt, és ezzel együtt népünket s a szocialista hazát.”

A nyilvános ünnepi tanácsülés dr. Szabó Kálmán elvtárs záró szavaival fejeződött be, melyekben a rektor megköszönte Trautmann Rezsőnek az avatáson való részvételét és felszóialását, valamint fiatal doktor társainak életükhez és pályafutásukhoz sok szerencsét és szép sikereket kívánt.

SZÜCS GYÖRGYI

Kerekasztal-beszélgetés

Miután a szerkesztőséghez egy olyan cikk érkezett a II. éves népgazd. tervek szerkesztésében, amely a filozófiai oktatást kifogásolja, a szerkesztő bizottság szükségesnek találja a vélemények, viták kérdések tisztázása érdekében kerekasztal-beszélgetés rendezését a filozófia tanszék és az illetékes hallgatók részvételével. A kerekasztal-beszélgetésről, lapunk a KÖZGAZDÁSZ tájékoztatást ad.

Tájékoztató a matematikai tanszék oktatómunkájáról

HOZZÁSZÓLÁS

A „MATEKMEDITÁCIÓ” CÍMŰ

— DOMÁNY ANDRÁS CIKKHEZ

A JÓ SZAKEMBERKÉPZÉS PROBLÉMATIKÁJA tömegoktatási feltételek mellett világszerte foglalkoztatja az egyetemeket, egyetemközi testületeket, nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt. Érthető tehát, hogy egyetemünkön is (ahol tömegoktatás folyik) időnként általánosan és egyes tárgyakal kapcsolatban kiemelten is előkerülnek szoban vagy írásban azok a problémák és nehézségek, amelyek a tömegoktatási formák körülményeiből (de természetesen nemcsak ebből) fakadnak.

Mit tud egy tanszék nyújtani a saját hatáskörében bármely egyetemről legyen is szó?

Előadásokat, gyakorlatokat és konzultációkat tart. A szoban forgó tananyagból rennek delkezésre bocsátja a tárgy programját, továbbá jegyzetet (esetleg tankönyvet) és példatárát. Amikor azonban tömegoktatásról van szó, a nehézségek csak most kezdődnek.

A kis létszámú (kb 10 fő) csoportokkal való foglalkozás mutatkozza igen hatásosnak, de csak akkor, ha minden csoport-hoz igen jó oktatót, illetve gyakorlatvezetőt állíthatunk. Ez azonban képtelenség.

A matematikai tanszék csupán az első év nappali tagozatán 23—25 gyakorlati csoporttal foglalkozik, amelyek mindegyikében 20—25 fő tanul (és akkor nem beszélünk még az esti-levelező hallgatókról, a mérnök-közgazdászokról és a többi évfolyamról). Gyakorlatvezetőink nagy része fiatal és külső oktató. Vannak közöttük jó pedagógiai érzékkel rendelkezők, de vannak gyakorlatlanok is. Ha csak a legjobb gyakorlatvezetőikkel kívánnánk a munkát ellátni, akkor egy oktatóra olyan nagy létszámú csoport esne, hogy az hiúsítaná meg a hatásos gyakorlatvezetést. Sajnos, ezen a helyzeten jelenleg a legnagyobb jóakarat-tal sem lehet segíteni.

Az elmúlt években a gyakorlatvezetők között is több ízben végeztünk cserét éppen abból a célból, hogy próbáljuk javítani a munkát. Tisztában vagyunk azzal, hogy a jónak nevezhető állapottól még messze vagyunk. Meg kell jegyeznünk még, hogy

az új egyetemi reform sikere érdekében a matematikai tanszék vállalta átmenetileg a III. évfolyamon a mikroszakos hallgatók számára a nem csekély munkát jelentő, ún. esettanulmányok kidolgozását és oktatását. Ez a munka valójában nem tartozik a matematikai tanszék feladatai közé, ugyanakkor a tanszék jó és gyakorlott erőit vonja el az első és másodév oktatómunkájától.

AZ OKTATÓMUNKA HATÁSOSÁGA AZONBAN két jól elválasztható tényezőtől függ. Az egyik a tanszék oktatói tevékenysége, amiről eddig is szó volt, a másik nem kevésbé fontos tényező a folyamatos tanulás, illetve a vizsgára való felkészülés feltételeinek biztosítása.

Valamilyen közvélemény-kutatás alapján érdemes volna megvizsgálni, hogy az első három félévben — amikor az alapképzés folyik — a koncentrációra fordított idő arányban van-e a belőle elért eredmény? Nem volna-e jobb, ha a koncentráció idejét a mindenkire kötelező alaptárgyi képzésre fordítanánk? Ez a probléma elsősorban a második és harmadik félév elején jelentkező koncentrációk esetében merül fel. A lényegében egyhónapos kötétt vizsgaidőszak elegendő-e a vizsgára való felkészülésre (beleértve az

esetleges u.v.-kat is)? Egészen más — de idetartozó — kérdéskört érint a jó oktatás feltételeit segítő technikai felszereltség biztosítása (pl. nagy tantermekben alkalmas mikrofon, világítás, fűtés stb.).

A mondottakon kívül vegyük még figyelembe, hogy évekként elzött általában 15—16 pont alatt alig került be hallgató az egyetemre, az utolsó néhány évben ez a helyzet romlott.

A következő években egyre kevesebb érettségizett fog ki-kerülni a középiskolákból, és ha az egyetemek és főiskolák felvételi keretszáma nem csökken, akkor azok erőltetett kitérésre várhatóan tovább rontja a helyzetet.

A matematikai tanszék alaptárgyprogramjai 1961 óta lényegében változatlanok. A tananyag annyiban változott, hogy igyekeztünk azt gyakorlatiasabbá tenni, több bizonyítást elhagytunk, amelyek az évekként elzötti jegyzetekben még szerepeltek. Programjainkat és tananyagainkat időnként külső és belső szakemberekből álló bizottság megvizsgálja (utoljára erre 1969-ben került sor). Ezek színvonala megfelel a nemzetközi színvonalnak, e téren semmi szegyenkeznivalónk nincsen.

Várhatóan e hónapban megjelenik az új analízisjegyzet, amelyben sok kidolgozott példát is találhatunk.

E jegyzethez felfogásban, jelölésekben, felépítésben jól csatlakozik az ez év végén megjelenő Analízis szak-könyv, amely a matematikus közgazdász szak igényeihez készült.

AZ ELSŐ ÉVBEN A BUKÁSOK SZÁMA MATEMATIKÁBÓL kétszázötvennél viszonylag magas, de csak akkor, ha az első nekifutáskor

előálló helyzetet nézzük. Ha az utóvizsgák lezárása utáni helyzetet vizsgáljuk, a kép egészen más.

Tekintsük csak át ismét a cikk korábbi megjegyzéseit, és megállapításait, vegyük figyelembe ezenkívül azt, hogy a tanszék az 1960-as évek elején összesen csupán 8—10 külső oktatót, illetve gyakorlatvezetőt foglalkoztatott (számuk ma 30—40), ennek ellenére a „bukásarány” az utolsó 15—20 évben alig változott. Úgy vélem, a tanszék oktatómunkája egyáltalán nem olyan rossz, amint az az összefüggések figyelmen kívül hagyásával az első pillanatban látszik.

Igen örülök annak, ha a hallgatók az előadókval és gyakorlatvezetőkkel szemben igényel lépnek fel. (Lásd Szücs Györgyi cikkét a KÖZGAZDÁSZ március 2. számában.) Mindamelllett, ha problémák adódnak, a leggyorsabb segítség akkor várható, ha közvetlenül a tanárokat, illetve a tanszékvezetőt keresik fel a hallgatók.

Befejezésül még csak annyit, hogy — véleményem szerint —

az eredményes vizsgára a legnagyobb befolyással a tanuláshoz való hozzáállás (beleértve a folyamatos tanulást is), továbbá a felkészülés jó feltételeinek biztosítása

van. Ezt igazolja a másodéves népgazdasági tervező-elemző szak 22 korábban sikertelen vizsgát tevő hallgatói számára rendezett „koncentrált” oktatás, ami számukra lényegében az első félévi oktatási időszak egy hónappal való meghosszabbítását jelentette. Itt a hallgatók komolyan vették eme utolsó lehetőséget és vég-eredményben egyetlen tantárgyból kellett felkészülniük. Az eredmény nem is maradt el.

SZÉP JENŐ

Az „utóstúdium” és jövője

Az utóstúdium fiatal mozgalom, jelen tanév elején indult be. Eppen mert ennire új kezdeményezésről van szó, sokak számára még adóssak vagyunk bemutatásával.

A studium generálé mozgalommal kapcsolatban nincs ilyen probléma, azt mindenki ismeri. És mivel idén nyertek először felvételt egyetemünk-re a studium generálé keretében patronált középiskolások, érthető, hogy megfogalmazódott az az elképzelés, hogy hasznos lenne a studium generálé folytonosságát az egyetemen is biztosítani. Még mielőtt az elképzelések pontosan körvonalazódtak volna, az új mozgalom már nevet is kapott: Utóstúdium. Az utóstúdium védnökségét a fiatal oktatók KISZ-szervezete vállalta.

Kövári György és Konec Katalin vezetésével még a nyáron megvitattuk a mozgalom célját, meghatároztuk az első félévi feladatokat, úgy hogy a tanévet bevezető „ismerkedési” héten már három alkalommal beszélgetést szerveztünk a volt SG-s golyóknak. A foglalkozás célja az volt, hogy igyekezzünk rámutatni a középiskolai és az egyetemi követelmények különbségeire és megpróbáljunk módszertani tanácsokat adni elsősorban az alaptárgyak (politikai gazdaságtan és matematika) hatékony tanulásához.

A rendes szorgalmi időszakban mind pol. gazd.-ból, mind matematikából 3—3 konzultációt tartottunk. E konzultációkat azonban előre elkészített tematika alapján építet-

tük fel, nem szorítottak azok pusztán a hallgatók kérdéseinek megválaszolására. A vizsgaidőszakban két tárgyból egy-egy konzultációt tartottunk összefoglaló, vizsgára szintetizáló jelleggel.

A foglalkozások látogatottságáról: a szorgalmi időszakban viszonylag állandó gárda alakult ki, a pol. gazd. konzultációkat tíz-tizenöt, a matematika konzultációkat húsz-huszonöt hallgató látogatta. A vizsgaidőszaki konzultációk létszáma 40—50 főre ugrott.

Az eredményekről csak röviden csak annyit, az utóstúdiumot látogató hallgatók közül senki sem húzta ki, lineáris algebra vizsga-átlagunk 2,8, pol. gazd. átlagunk 3,4 volt, amely eredmények elég jónak mondhatók.

Ezúttal szeretnénk köszönetet mondani utóstúdiummal kapcsolatban segítségükért Nováky Erzsébet, Mikó Gyula, Sulyok Pap Márta, Tóth András, Vajda Lajos, Vándor Ferenc fiatal oktatóknak. A folytatásról: a folyó félévben is folytatjuk pol. gazd.-ból és matematikából a konzultációkat. És bár a foglalkozások elsősorban a volt stúdiumos hallgatókat tömörítik, szívesen látunk ott nem stúdiumos érdeklődőket is.

A távolabbi elképzelések (utóstúdium 2. esetleg felsőbb évfolyamokon) még részben kialakulatlanok, ezekre — véleményem szerint — e hasábkon később még vizs-gatunk.

Láng János

Mi volt nálunk?

A TDK itt is sikerült...

(Folytatás az I. oldalról)

Március 20–22 között zajlott le egyetemünk tudományos diákköri konferenciája. Ismertetésünkben nem tudunk kitérni minden szekcióülésre, csak az elméleti, a matematikai és a munkatudományi szekciók néhány dolgozatának főbb megállapításait ismertetjük. Úgy véljük, lapunknak nemcsak az a feladata, hogy az egyes dolgozatok tartalmát ismertesse. Feladatunk az, hogy röviden a teljesség igénye nélkül értékeljük az ülésszakot, és felhívjuk a figyelmet néhány negatív jelenségre.

Elméleti szekció:

Itt hangzott el Vértés András „Néhány megjegyzés a gazdasági növekedés és munkaerő-struktúra kapcsolatát vizsgáló elméletekhez” című dolgozata.

A dolgozat Romhányi Ágnes szakdolgozatából publikált rész bírálatával foglalkozik. Ennek érdekében először a munkaerő-struktúrát megelevenítő struktúrák (szakma, munkahely és foglalkoztatási) definiálásával, együttes mozgásokkal, kölcsönös viszonyukkal próbálja a szerző megvilágítani a szerző megalkotni későbbi elemzését. Véleménye szerint a munkaerő-struktúra tartalmát a szakma-struktúra, belső formáját a munkahelystruktúra és külső formáját a foglalkoztatási struktúra adja. Ezután ismerteti Romhányi Ágnes munkáját, különös tekintettel a később bírálandó részre, vagyis arra a kísérletre, amely a munkaerő-struktúra változásának tendenciáit kívánja kvantifikálni egy szektorális-iskolázottsági struktúramodelben. Ezt elemelve a szerző arra a következtetésre jut, hogy a legmagasabb iskolai végzettség szerint számított iskolázottsági színvonal nem alkotja a munkaerő kvalitatív változásának lehetőségét, mint azt Romhányi Ágnes állítja. Sőt a szerző véleménye szerint főleg a lehetőség hiánya keresése is, mert a szakma- és munkahelystruktúra közötti ellentmondások kvantifikálásával maga a minőségi változás is megragadható. A dolgozat utolsó részében erre tesz néhány ajánlást a szerző.

Nagyon érdekes, koncepciózus és jelentős statisztikai adatbázisra támaszkodó dolgozatot adott elő az elméleti II. szekcióban Harsányi László és Polgár Miklós. A termelési hatékonyság és a bérek alakulása közötti összefüggés az iparban címmel. Dolgozatuk főbb megállapításai a következők:

A gazdaság szabályozásának egyik legfontosabb eszköze a bérpolitika. A bér- és jövedelemarányok változtatásával el lehet érni azt, hogy a fejlődő, népgazdaság számára fontos iparágakban megfelelő legyen a munkaerő-ellátás.

Tardi Irén és Tóth Erzsébet (III. évf. tanári „B”) a Stúdium Generale statisztika jellegű pályamunkája a szekció egyik legérdekesebb, s ugyan-

akkor legmerészebb dolgozatai közé tartozott. A Stúdium Generale eredményességét számszerű adatok tükrében vizsgálták, figyelembe véve a középiskolai adottságokat, a felvételi vizsgák eredményeit. Ez a témaválasztás véleményünk szerint azért volt szerencsés, mivel egyetemünk KISZ-szervezetének egyik legrangosabb akcióját vetették tudományos vizsgálat alá, rámutatva a Stúdium eddigi eredményeire, és további szükségességére. Bár a díjazottak között nem szerepel, nagyon tetszett Hegyesi Gábor (IV. évf. népgazd. terv) dolgozata a művezetői munkastílusok elemzésében. Érdeme, hogy munkáját a Hídepítő Vállalatnál készített mélyinterjúk tapasztalatai alapján állította össze, s ezekből próbált meg következtetéseket levonni.

A szerző arra keres magyarázatot, hogy miért nem érvényesülhet ilyen bérpolitika a magyar iparban, és melyek azok a tényezők, amelyek meghatározzák az egyes iparágakban kialakult átlagbéreket.

★

A matematikai — közgazdasági szekció munkájára az érdeklődés volt jellemző, a dolgozatok előadása alatt a hallgatóság váltakozott, de maximális létszáma így sem érte el a 15 főt. Úgyhogy a 301-es kongott az ürességtől.

Pedig a dolgozatok színvonalát többet érdemelt volna. Kiemelkedett Csernátóny Csaba munkája, aki „Nyereg-pont és kvázinyereg-pont tétel” címmel adott be igen értékes dolgozatot. A dolgozatában az optimalizálás szempontjából oly fontos tételeket foglalta össze az eddig megjelent, különböző helyeken fellelhető munkákat szedte rendszerbe. Egységes jelölés és fogalomrendszer bevezetésével a problémát áttekinthetővé tette.

Szép Katalin szezonális vizsgálatot végzett a szántóföldi termésátlagokra. A végzett munka hibájával csak a rövid (90 tagú) időszoron alapuló elemzés róható fel; aminek következtében kétes értékűek a levont következtetések is.

Simon Judit a kockázat érzékenységvizsgálatával foglalkozott, míg Füstös László a sztochasztikus folyamatok elemzésében végzett értékes munkát.

Munkatudományi és szociológiai szekció:

Március 21-én került sor a munkatudományi és szociológiai jellegű TDK dolgozatok referálására és megvitatására.

A zsüri elnöke: dr. Molnár Lászlóné a Munkatudományi Tanszékről, tagjai: Hrubos II-dikó a szociológiai kutatócsoportból és dr. Balázs Béla az oktatás-kibernetikai kutatócsoportból voltak.

A dolgozatok értékelését megnehezítette az, hogy ebbe a szekcióba soroltak be olyan pályamunkákat, amelyek jellegükben más területekhez tartoztak (pl. statisztikai gazdaságtörténet). Javaslatként a jövőre nézve: a meghirdetett témaköröket konkrétan kellene meghatározni. Ez nemcsak az értékelő bizottság, de a hallgatók helyzetét is megkönnyítené az objektív elbírálás szempontjából.

Tarcsi Gyula (IV. évf. ipar) egyéni megközelítésben dolgozta fel a munkaerő mobilitásának néhány közgazdasági problémáját. Referátumában súlyozottan foglalkozott a fluktuáció kérdésével, és megfogalmazta a munkaerő mobilitásának követelményeit.

Tardi Irén és Tóth Erzsébet (III. évf. tanári „B”) a Stúdium Generale statisztika jellegű pályamunkája a szekció egyik legérdekesebb, s ugyan-

akkor legmerészebb dolgozatai közé tartozott. A Stúdium Generale eredményességét számszerű adatok tükrében vizsgálták, figyelembe véve a középiskolai adottságokat, a felvételi vizsgák eredményeit. Ez a témaválasztás véleményünk szerint azért volt szerencsés, mivel egyetemünk KISZ-szervezetének egyik legrangosabb akcióját vetették tudományos vizsgálat alá, rámutatva a Stúdium eddigi eredményeire, és további szükségességére. Bár a díjazottak között nem szerepel, nagyon tetszett Hegyesi Gábor (IV. évf. népgazd. terv) dolgozata a művezetői munkastílusok elemzésében. Érdeme, hogy munkáját a Hídepítő Vállalatnál készített mélyinterjúk tapasztalatai alapján állította össze, s ezekből próbált meg következtetéseket levonni.

★

Összességében hogyan ítéltük meg TDK-ülésszaktunkat? Kétségtelen, hogy jó pár színvonalas és érdekes dolgozatot hallottunk. A dolgozatok között szép számmal voltak önálló, koncepciózus elgondolásokot tartalmazó munkák is. Csak helyeselni tudjuk a bíráló bizottságok azon törekvését, hogy a pályamunkák értékelésénél azok munkai igényességét is figyelembe vették. Nagyon örvendetes volt hallani, hogy az előadók egy része papírról, valóban előadott és nem felolvasást produkált. Úgy véljük, hogy további előrehaladást csak akkor tudunk biztosítani TDK-fronton, ha bizonyos problémákat az eddigiekénél jóval sikeresebben oldunk meg.

Teljesen érthető, hogy miért csak 95 hallgató készített TDK-dolgozatot. Nem azt kívánjuk, hogy az ülésszak súlyát a pályamunkák számának ugrásszerű emelkedése dokumentálja, de egyszerűen elhivatott, hogy egyetemünk 2000 nappali hallgatója közül csak 95-en éreznek kedvet az önálló kutatásokhoz.

Hol van a hiba? Kétségtelen, hogy a hallgatói elhivatottság, a tudományos ambíciók túltellegése nem mondható el egyetemünkön. Mégis, hisszük és valljuk, hogy még nagyon sok olyan hallgató van, akinél az önálló munkavégzésre irányuló törekvés megtalálható, de nem kapnak elég támogatást, biztatást. A tanszék részéről a TDK-munkát az eddigiekénél jóval kiemeltebben kellene kezelni. Még mindig a kampányszerűség a jellemző az év közbeni folyamatok munkavégzés, a dolgozatok sorsának állandó figyelemmel kísérése, a szerzők tudatos irányítása sokszor hiányzik.

Nagyon megfontolandónak tartjuk, vajon nem volna-e lehetséges a tantárgyi képzési programokba valahogyan beépíteni szerves részként a TDK-t. Ki kell használni, hogy az ilyen természetű „aktív tanulás” készségfejlesztő, önállóságra nevelő hatása nagyon

előnyös. Az érdeklődő hallgatók ismereteinek bővítésére a tanszéki kutatómunkákban való bekapcsolódásra kiváló eszközök lennének a hallgatói diákkörök. Jelen pillanatban egyetemünkön egyetlen ilyen működik a munkatudományi tanszék mellett.

Annak ellenére, hogy a dolgozatok elbírálása egységes irányelvek alapján történik, az egyes tanszékek, sokszor túlságosan liberálisan vagy sokszor túlságosan szigorúan pontozzák a dolgozatokat.

Végezetül egy-két formai megjegyzést kívánunk tenni: Vajon miért csak 15–20 ember hallgatta mindenütt az egyes szekcióülések előadásait? Miért nem lehetett jelezni több helyen, pl. a szekcióülések színhelyein, hogy milyen témáról, kik tartanak előadást?

Szekciónként a következő hallgatók nyertek díjakat:

(A dolgozat szerzőjének neve után az írásbeli munkára adott pontszámot is közöljük.)

Matematikai közgazdaságtan-szekció:

Csernátóny Csaba (19 pont) 600 Ft, Szép Katalin (19 pont) 300 Ft, Simon Judit (18 pont) 300 Ft.

Elméleti I. szekció:

Sulyok Rozália, Kiglics István, Szabó László (19 pont) 600 Ft, Vértés András (20 pont) 400 Ft, Gáspár Ferenc, Herczeg Attila, Szita Éva (18 pont) 300 Ft, Szepessy Boglárka (20 pont) 600 Ft, Mucsi Barna (19 pont) 400 Ft.

Elméleti II. szekció:

Muth Magda (20 pont) 600 Ft, Dabóczy Ákos (17 pont) 600 Ft, Harsányi László, Polgár Miklós (19 pont) 300 Ft, Késedi Ferenc (18 pont) 300 Ft.

Mikroökonómiai I. szekció:

A beadott dolgozatok az Állami Biztosító pályázatára készültek. A szekció megemelt díjait az Állami Biztosító adta.

Vámos Ferencné (15 pont) 400 Ft, Szárnyasi Róbert—Szabó István (14 pont) 300 Ft, Munkácsi Ferenc (18 pont) 2000 Ft, Simon Imre (14 pont) 1000 Ft, Székely Gábor (16 pont) 300 Ft.

Mikroökonómia II. szekció:

Farkas Ferenc (19 pont) 600 Ft, Szabó Ferenc, Reszegi László (16 pont) 300 Ft, Rózsa Edit (17 pont) 300 Ft, Zimmermann József—Alatic András (16 pont) 400 Ft, Füredi Kálmán (15 pont) 300 Ft, Matoricz Anna (17 pont) 400 Ft.

Mikroökonómia III. szekció:

Gyomai Mária (17 pont) 300 Ft, Körösi—Kulifai—Morvai—Vágner—Palaticz (19 pont) 600 Ft, Bukovi Edina—Szulinszky Antonia (15 pont) 300 Ft.

Mikroökonómia IV. szekció:

Batizi—Fekete—Vajda (19 pont) 600 Ft, Tarján Dániel (16 pont) 300 Ft, Bod Péter—Majoros Pál (18 pont) 400 Ft, Erhárt Tibor (17 pont) 300 Ft, Nagy Gábor (17 pont) 400 Ft, Muraközi László (15 pont) 300 Ft.

I. évfolyam szekciója:

Zimay Judit (15 pont) 400 Ft, Simonyi András (16 pont) 300 Ft, Kornai Gábor (15 pont) 300 Ft.

Munkatudományi és szociológiai szekció:

Tarcsi Gyula (16 pont) 600 Ft, Urbán László (17 pont) 400 Ft, Tardi Irén—Tóth Erzsébet (16 pont) 300 Ft, Vári István (19 pont) 300 Ft, Matern Margit (17 pont) 400 Ft.

Természetesen az írásbeli munkák pontszámai kiegészülnek a szóbeli szereplések 0–10 közötti pontjaival. Mivel a szóbeli pontszámok lapzártakor nem állottak rendelkezésünkre, ezért közzeljük tőlünk eltekintünk.

BORSI—KÉSEDI—KOCSI

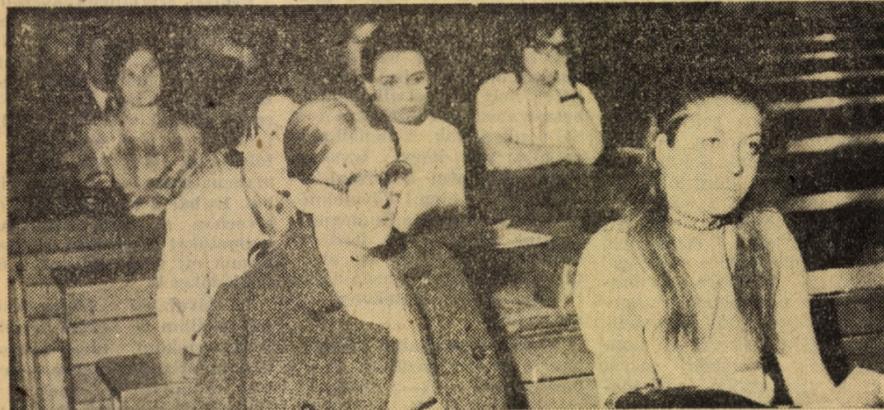

A zavarba ejtett zsüri

A Tudományos Diákkörök országos, jubileumi konferenciáján szinte jelleppé lett az a fiatal tanárség, aki az előző ülésszakon — még TTK-s hallgatóként — dolgozatával elnyerte a kandidátusi jöközöt. Szavai, jelenléte nemcsak rangot adott a X. konferenciának, hanem mértékesebb előadások is. Egyetemünkön Szabó Judit (V. évf. terv. mat.) a valóságkérdelmélet és a valóság kapcsolatáról megfogalmazott töprengéseibe próbálta bevonni a hallgatóságot. Új utakat járó gondolatmenetét személyes élményként adta elő. Oriási taps jutalmazta előadását, a feltett kérdések zöme mégis nemértésről tanúskodott. Hiányoztak a diákköri társak, akik ismerve a dolgozat születését, eredményét, megfelelő kérdésekkel a mélyebb megértés felé irányították volna a közönséget. S nem voltak ott azok az oktatók sem, akik a dolgozat, a benne fekvő munka értékének tudatában díjazáskor méltó elismerést szerezhetek volna a szerzőnek.

A tanulságokat sokáig lehetne sorolni, de valamilyen diákkörök működési elveinek és gyakorlatának megújítását kéri számon. Az új irányelvek már megfogalmazódtak. Azonban ahhoz, hogy ezek szellemében alakuljon a dolgozat kezdjen egy-egy diákkör, előbb a TDK jelentőségét kellene mindenütt, itthon belül is tudatosítani. A hallgatók egyéni ambícióiból tudásuk-képességük próbátételét egyedül (egy oktató biztatására, támogatásával) vállalva írnak TDK-dolgozatot. Sikerral vagy kudarccal végződik vállalkozásuk — mindeneképpen nélkülözök az egkis szakmai közösségnek adott és onnan kapott többletet, ezt csak tehetségükkel tudják kiegyenlíteni. A diákköri alkotóműhelyek azonban arra hivatottak, hogy megismertessenek a tudományos gondolkodás, az önálló alkotás „alapműveleteivel” a véleménycsere, az önévelés többletével gazdagítsák az oktatást, tegyék reálissá az önértékelést.

Jól szerepeltünk az országos konferencián. De elgondolkodtatott az, hogy mindez egyes hallgatók s nem diákköri mozgalmunk érdeme. (Kékesi)

Felső képünkön Reszegi László IV. évf. ipar, védi meg dolgozatát. — ESZES ISTVÁN felvételei.

KEZDŐDIK A KÜZDELEM

Ha egyetemünk röplabda-sportjáról esik szó, mindenki csak az NB I-es női röplabdacsapatra gondol. Van-e egyáltalán az egyetemen férfi röplabdazakosztály? Amikor a Testnevelés Tanszéken meg tudtam, hogy van, elhatároztam, hogy elmegegyek egy edzésükre, a Kínizsi utcai kollégium tornatermébe.

Eppen edzőmérkőzést játszottak a Testvérség ellen. A csapat edzője, dr. Váradi Géza elmondta, hogy nemrég fejeződött be az alapozás, amely január elejétől március közepéig tartott. Ebben az időszakban heti három edzést tartottak, részben technikai, részben fizikai jellegűeket. A csapat a tavalyi bajnokságban (NB II, Közép-csoport) elég gyengén szerepelt, épp hogy

elkerülte a kiesést. Ennek fő oka, hogy a felkészülés nem volt egyenletes, sok volt a sérülés is. Az idén mindenestre már jobb az esélyek. Jól sikerült az alapozás és a csapat néhány új játékosal is megerősödött. A bajnokság április 9-én kezdődik, első ellenfél a BKV Előre csapata lesz.

Pillanatnyilag tehát nem lehet látványos mérkőzésekről, sikerekről beszámolni a férfi röplabdacsapatnál. Az edzéseken szorgalmas, kemény munka folyik, melynek reméljük, hogy a bajnokságban meglesz majd az eredménye. Igaz, „csak” az NB II-ben játszanak, de talán megérdemlik, hogy a női röplabdások „árnyékában” — néha őket is észrevegyük.

Földes Péter

SPORT

ASZTALITENISZ

A férfi csapat továbbra is veretlen, a lányok kezdenek magukra találni.

NŐK:

K. Posta—KSC 10:6
Gy.: Rosenfeld 3, Schäffer 2, Pásztor 1.

KSC—HPS 11:5
Gy.: Szenkovits 3, Pásztor 3, Schäffer 3, Rosenfeld 2.

A sérült Herczegh Anniát helyettesítő Schäffer Zsuzsa kitűnő szereplése nagyon kellemes meglepetés.

FÉRFIAK:

Beloiannisz—KSC 3:13

Gy.: Gara 4, Pázmány 4, Bara 3, Csima 2.

KSC—Magyar Acél 15:1
Gy.: Gara 4, Bara 4, Pázmány 4, Csima 3.

NŐI RÖPLABDA

KSC—Miskolc 3:0
KSC—Szeged 3:0

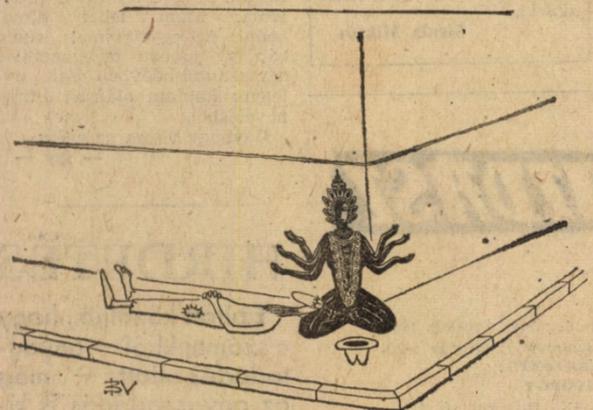
KOSARLABDA NŐI

KSC—Nagykőrös 66:45

CSELGÁNC

Bp-i Spartacus I. osztályú országos versenye
Szilágyi Péter II. helyezés

MTK országos versenye
Szilágyi Péter I. helyezés
Bajusz Károly III. helyezés

(Benkő Viktor rajza)

Végül is vitazáró helyett...

Szép lányok, ne sírjatok?!?

Minden kezdet nehéz — mondja egy közmondás. Talán nem tűnik nagyképszerűségnek, ha hozzátesszem: még nehezebb valaminek a végére pontot tenni, különösen akkor, ha nyilvánvaló a téma „továbbra is nyitott kérdés maradt” ténye. Valahogy így vagyok most, amikor be kell fejeznem a női egyenjogúság problémájával kapcsolatos cikksorozatot.

A hozzászólásokat vizsgálva kicsit keserű szájjal állapíthatom meg, hogy a hozzászólók nem mérlegeltek eléggé a kérdés tárgyalásának aktualitását, a probléma reális létét. Sokkal inkább a téma divatosságának tudható be a hozzászólások megszületése. Talán valamennyien — túlságosan romantikusan viszonyultunk a problémához, „forradalmi változásokat”, fényes szelek”-et, nagy tetteket és nekirugaszkodásokat remélve. Konkrét javaslatok helyett csak homályos körvonalakat adtunk és kaptunk. Nem akarok részletesen kitérni a me-rev, egyoldalú hozzászólások elemzésére.

Egyedül Pogány Ágnes (IV. évf. tanári „B”) próbált gyakorlati útmutatásokat adni a jövőre nézve: „A meglévő konzervatív szemlélet és magatartás elleni harc a politikai nevelés eszközeivel. A vezetőképzés szélesítése, hatékonyságának növelése a nők közéleti készségeinek kifejlesztésére, hogy tudjanak élni jogaikkal.”

Lassan két évre tekint vissza az MSZMP Központi Bizottságának a nők politikai, gazdasági és szociális helyze-

tét vizsgáló, s egyenjogúságuk teljesebb érvényesülését célzó határozata.

A KISZ berkeiben korábban az volt a vélemény, hogy ez a probléma nem érinti a fiatalokat. Azonban a határozatra reagálva — amikor megvizsgálták a kérdést, kiderült, hogy mégsem ilyen fényes a helyzet. Világossá vált, hogy a nemek közötti egyenlőtlenség — tradicionális jellegén túl — gyakran már az iskolában és a pályaválasztáskor kezdetét veszi.

Ez továbbgyűrűzik a pályá- és házasságkezdés éveire. S itt holtpontra vagyunk: a leggyakoribb jelenség az, hogy a nő szakít korábbi közéleti kötelezettségeivel, s legtöbbször ekkor maradnak ki a KISZ-ből.

A nőpolitika — figyelembe véve a még elég fiatal párt-határozatot — mindinkább a pártmunka szerves részévé válik. Az MSZMP kiemelve ezt a problémát, megteremtette a lehetőséget, a szervezeti bázist ahhoz, hogy e társadalmi probléma valóban társadalmi ügygé váljon.

De maradjunk „házon belül”! Csak javasolni tudom egyetemünk állami, párt- és KISZ-vezetőinek a kérdés súlyozott megvitatását, különös tekintettel a már említett nőpolitikai határozatra. (Sajnos, nem egy olyan KISZ-vezetővel találkoztam, aki egyenesen mulatságosnak találta ezt a problémát!)

A KISZ legfontosabb feladata a nevelés — politikai nevelés, munkára való nevelés stb. — azaz, ha jobban bele-

gondolunk, a KISZ-vezetők egyben kicsit pedagógusok is, legalábbis így kellene lennie.

A javaslatra visszatérve, jó lenne egy — esetleg szociológiai jellegű — felmérést készíteni egyetemünk nődolgozóinak és -hallgatóinak helyzetéről! Megvizsgálni a visszahúzó, a közéleti szerepléstől való tartózkodás okait. Ez egyetemünk politikai jellegét figyelembe véve lehetséges, sőt szükséges feladat is. (Természetesen, tisztában vagyok azzal, hogy egy ilyen jellegű felmérés önmagában nem oldaná meg a problémát.)

Bármelyik oldalról közelítjük is meg a kérdést — akár vezetés, vagy a tudományos karrier szemzőgéből — társadalmi szinten tény az, hogy a nők nagy része nem meri vállalni a konkurenciát — úgy a másik fél, mint nő-társai előítéleteivel, megszólásaival szemben.

Nagyobb lélegzetű feladatok kudarcaival nem az előbb említett pszichikai ráhatásokat próbáljuk levetkőzni, hanem alkalmatlanságunkat hangoztatva megmaradunk a „jól bevált középszinten”! Presztizvesztésektől félünk? Nem hiszem!!!

Vita

A túlkapaszkodás és nekibuzdulások megelőzése csak annyit: nekünk, lányoknak önmagunkat is meg kellene újítanunk, át kellene formálnunk.

Valamit, mégpedig többet kell letennünk az asztalra, mint eddig! Ki kell vetkőznünk abból a tévhitből — és ezt a másik félnél is el kell oszlatni!

Mi nem „háborút” akarunk a másik nemmel, hanem szövetséget.

Mégpedig egyenrangú szövetséget!

Mindenképpen az új formák keresése kell, hogy jellemezzen bennünket ezen az úton.

Nem „felsőbbrendűségünket”, hanem egyenrangúságunkat és egyenértékűségünket akarjuk bizonyítani. Barátokat, társakat keresünk — a tanulásban, a munkában, a szerelemben.

Kár, hogy sokszor nem elsősorban bátorságunk, bizonyítási akarásunk dominál az új módszerek alkalmazásában, hanem valami egészen más: az ún. „női fegyverek”, amelyek gyakran kétségessé teszik problémáink komolyságát.

Kocsi Margit

ILYEN MÉG NEM VOLT:

Kollégiumi napok

A központi diákbizottság kb. egy hónappal ezelőtt határozta el, hogy április 13—16. között kollégiumi napokat rendez. A kollégiumi napok sikeres lebonyolításának legalapvetőbb feltétele az, hogy ti, kollégisták lehetőleg teljes létszámmal részt vesztek majd a rendezvényesorozatban. A program a következő lesz:

1. április 13-án: minden kollégium kiürül, kirándulni megyünk. Valószínű, hogy mindannyian hajóval, ki Visegrádra, ki máshova. Tervünk, egy színes programmal összekötött kirándulás, mintegy lendületadásként, a következő három napra.

2. 14-én du.:

a) Összkollégiumi sportdöntők, terv szerint a foci, kosárlabda, asztalitenisz, tollaslabda házi bajnokságok első helyezettjei vesznek majd részt. A KDB sportfelelőse a részletes lebonyolításról majd értesíti az egész DB sportfelelőseit.

b) Este a Kínizsi kollégium klubjában budapesti kollégiumi vezetők találkozája lesz; a találkozó témája: a kollégium, mint közösségformáló erő — lehetőségek, vágyak, módszerek, előtérben az alapközösségek, mint a diákönkormányzat kollégiumi egységei. Hogyan szervezzük meg az alapközösségeket, kell-e egyáltalán, milyen legyen a szervező munka tartalma stb. Ezen a találkozón nemcsak kollégiumi vezetők vehetnek részt, nyílt lesz, azt szeretnénk, hogy ti, az alapközösségek megalakításának „szünetelő alanyai”, minél többen részt vennétek a vitán, elmondanátok véleményeitek, javaslataitokat.

3. 15-én du.:

a) A Kínizsi utcai kollégium névadó ünnepségét rendezzük meg.

b) Ezután fiatal közgazdászhallgatók és közgazdászszakemberek találkozája lesz a Kínizsiben. Erre a találkozóra egyetemünkről oktatókat, a Közgazdasági Társaságtól vendégeket, valamint titeket, leendő közgazdászokat hívunk meg.

c) Este a Színművészeti Főiskola KISZ-istái adnak majd egy, a naphoz illő műsort.

4. 16-án:

a) Há mindenki úgy akarja, a Kínizsi utcai kollégium pinceklubjának átadására kerül sor. A pinceklub rendeltetése, hogy olyan programsorozatot megrendezsere, olyan szórakozási lehetőségeket biztosítsa, amelyeket a kollégiumi vezetők nem tudnak megvalósítani. Vonzza majd a kollégistákat — vagyis a pinceklub nem a Kínizsi kizárólagos tulajdona, szeretnénk egy kollégiumi bázissá tenni.

b) Utána összkollégiumi vetélkedőt rendezünk, ahol a házi bajnokságok győztesei vesznek részt. A vetélkedő nem kizárólag szakmai, helyet kapnak majd általános műveltségre, talpraesettségre vonatkozó kérdések is.

c) A kollégiumi napokat egy kollégiumi bálal zárjuk majd a Kínizsi utcai kollégiumban, remélhetőleg ezúttal telt házzal — és ez a telt ház a közgazdászhallgatókból tevődik majd össze.

Ez lesz a kollégiumi napok programja. A részletes időpontokat, a vetélkedők (elsősorban a sport) helyét részletesen is közöljük az egyes kollégiumok diákbizottságaival.

A kollégiumi napok keretében szeretnénk egy olyan élményt nyújtani nektek, amely ismét rádöbbent majd benneteket, hogy kollégisták vagytok, egy nagyobb közösség tagjai. Akik a rendezvényesorozatot szervezik, abban bíznak, hogy munkájuk nem lesz hiábavaló. A kollégiumi napoknak csak akkor lehet értelme, csak akkor sikerülhet, és reméljük, válhat hagyománnyá, ha ti, akik számára szervezzük, részt is vesztek az egyes programokon.

GUBCSI TIBOR KDB-TITKÁR

A koncentráltról - estiseknél

Harmadéves estisekkel, beszélgettem a koncentrált oktatásról. A vélemények sokrétűek, de azonos tendenciák fellelhetők.

Szalai Péter külkeres hallgató elmondta:

— Nagy előnye a koncentrálnak a tehermentesítés. Ez számunkra csak akkor lehet hasznos, ha nem aláírással vagy gyakorlati jeggyel zárjuk a félévet, hanem kollokviummal. Itt még tovább kell bontanom, mert csak olyan tantárgyból érdemes koncentrált keretben kollokválni, amely viszonylag „egyedi”, „túl mély” felkészülést és rendszeres intenzív tanulást nem igényel, mert az estin kivihetetlen. Szerintem általában lexikális tárgyakból nem érdemes, inkább matematikai jellegűekből.

Feleki Ferenc belkorszakos hallgató szerint: a koncentrált, mint oktatási forma, csak a diák szemszögéből jó, úgy mond logási lehetőség, hiszen a tanárok is tisztában vannak azzal, hogy tudatosítani egy bonyolultabb tárgyat lehetetlen 3 hét alatt és ilyenkor „szoktatlanul” humánusak is a végosztályásnál. Nagyon hasznos lett volna pl. nyelvből koncentrálni most azoknak, akik szakfordítót tesznek és a III. év végén kollokviummal zárnak, hiszen ez egy jó lehetőség arra, hogy folyamatosan csak nyelvet tanuljanak. Ez azért is lenne jó, mert a legtöbb időt — azoktól, akik nem akarnak a nyelvvél „közzelebbi ismeretségre kerülni — az év közbeni rendszeres nyelvtanulás követel más tárgyak rovására. Szerintem persze a külkereseknek sem lenne hasznos a nyelv tanulása koncentrált keretében.

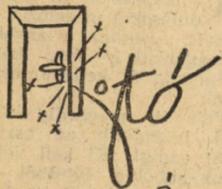
Knapp József iparszakos szerint a koncentrált oktatás mint lehetőség nagyon jó, de eddig mindig rossz tárgyakból koncentráltunk. Olyanokból, amelyekre vagy nagy szükségünk volt az életben, de nem

tudtuk elmélyíteni, lásd könyvvitelt, amiből kétszer is koncentráltunk (először aláírással, majd kollokviummal), így elég kevés maradt meg ebből a rohamtanulásból. Vagy elméleti tárgyat, amely majd minden tárgy elméleti alapja, és mint ilyen, mindenféleképpen több időt igényelt volna. Nagyobb felelősséggel kellene a tárgyakat kiválasztani.

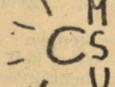
Földvári Péterné szerint is azt az előnyt, hogy a vizsgaidőszakot mentesíti, nem compensálja az, hogy hiányos ismereteink maradnak. Helyesebb megoldásnak tartanám a nappalin bevált gyakorlatot — mindenki abból vizsgázzon koncentrált keretében, amiből akar. Ami szerintem helytelen, hogy a tanárok nem mindig próbálják megérteni a tárgyat, hanem 3 hétre mindent, amit lehet, besűrítnek. Vagyis leadják az általuk elképzelt anyagot, pedig többet segítené, ha részproblémákat beszélne nekünk csak meg, de azt jobban. Azért vannak olyan kevesen a koncentrált órák oktatásain, mert amilyen formában ott előadnak, azt a könyvekből is megtanulhatjuk, minden külön bejárás nélkül.

A vélemények bár különbözőek, a problémák terén majdnem megegyeznek. Abban mindannyian egyetértenek, hogy a lehetőségek nagyok, amelyek ezen oktatási formában rejlenek. Kérdés, hogy jól használjuk vajon ki ezt a lehetőséget? Hatékonyan ösztönöz-e egy-egy tárgy komolyabb elmélyítésére, figyelembe véve az estisek lehetőségeit? Megfelelő tárgyakat kapunk koncentráltásra? Sorolhatnám a kérdéseket, amelyek mind arra hívják fel az illetékeseket, hogy nagyobb körültekintéssel, nagyobb figyelemmel elmélettezzék az estisek igényeit és lehetőségeit.

Sebes József
III. évf. külker. esti

ADAM SU TKA

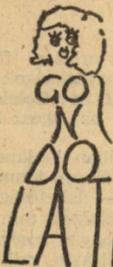

BOMBA

CSULA'S

DEMOKRACIA

Egyedül

GARANCIA

Gazdaságföldrajz óra vége. A hallgatóság jólesően nyújtóztatja tagjait, a katedrán pakolnak, szerelnék, készülnék statisztika előadásra. A hangszórókból egy jól ismert Credence Clearwater Revival nótá első akkordjai halatszanak. A teremben ülök hirtelen felkapják a fejüket. Honnan is ez a fáradságot űző, „isteni” zöreje? Aztán hirtelen minden megvilágosodik. A klub zenés híradóját halljátok, mely ezentúl rendszeresen jelentkezik a klub heti programjával és sok-sok zenével. Márc. 24-én, pénteken

a „Mi 14-en” sorozat keretében Kende István előadását halljátok Vietnamból, és így tovább sok-sok zenével, élvezetesen. Hogy kié volt az ötlet, mindegy. Remek „dobás” volt. Sikertült végre megoldani a klub régi problémáját. Fáradságos, sok utánajárással járó propagandamunka mellett, most pár mondatban mindenki értesül, mi lesz, mikor lesz. És hogy most mindenki odafigyel, azt a zene garantálja. És talán a klub látogatottsági statisztikája is tükrözi majd.

Sebők János

hejtelen

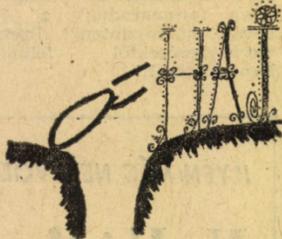
időjárás

Jelzés

KARRIER

löve

ЗВІДБОРІВ

örvény

RAADASS

Halász Géza betűkarikatúráit — következő számunkban folytatjuk

KIEMELKEDŐ TUDÁSSAL...

En jellemzek, te jellemzel, ő jellemez stb. Ez nem ragozás, bár az is. Ez a szín igazság. Negyed- és ötödéves hallgatóink ilyenkor jellemzik egymást. Mindegyik egy más. És mivel én nem írhatom meg rólad, hogy te... mert akkor te megírod róla, hogy ő... és akkor ő meg találja írni hogy én... szóval hagyjuk. Ehelyett keressünk olyan kifejezéseket, melyek jól hangzanak, és melyeket le lehet írni anélkül, hogy az ember... finoman mondva valótanságot állíthatna a társáról.

Tehát X. Y. az egyetem hallgatója. (Ez igaz). Tanulmányi eredménye fokozatosan javult. (Elsőben 5 uv-ja volt, most már egy sincs.) Kiemelkedő tudással rendelkezik (3-szor uv-zett, ez alatt volt ideje megtanulni), de nem szerepelt rosszul matematikából sem. Érdeklődési köre széles. (magyarán nem foglalkozik semmivel), kedveli a művészeteket, sokat olvas, de közel áll hozzá a zene is. (Valahol az Opera mellett lakik.) Figyelemmel kíséri a szakirodalmat. (A finesz ott van ebben, hogy nem írjuk oda, melyiket.) Van érzéke a gyakorlati problémákhoz (otthon ő javítja a vasalót).

Az öt év alatt a közösség mélyen rányomta bélyegét. (Nem mond semmit, de jól hangzik.) Egyéniségében számottevő változások következtek be. (De kiében nem, 18 és 23 év között?) Becsületes. (Nem lop, nem csal, csak vizsgán.) A rábizott feladatokat mindig pontosan és jól végzi el. Társasági ember, a közösség megmozdulásain mindig részt vesz. (A múltkor is hogy berúgott a „Régi Országházban”.) Vitakészsége jó, szeret vitatkozni. Álláspontja mellett a végsőkig kitart. Világneve te megalapozott. (Most írjam, be, hogy gyerekkorunkban együtt ministráltunk?) Kedvenc tárgya nomografológia. (Erre néha be szokott járni.) Szakirodalmat olvas német, franciá és angol nyelven. (Legfeljebb nem érti.)

Széles érdeklődési köre, és gyakorlati érzéke alapján bármely közgazdaság gyakorlati alkalmazását igénylő pályára alkalmasnak tartjuk. (Miert ne, ha másutt nem, legfeljebb a vállalatnál majd beletanul a szakmában.)

En jellemzek, te jellemzel... En így jellemzek, te így jellemzel, ő így jellemzel, mi így jellemzünk...

—bors—

KÜLKERESKEDELMI FÉLREÉRTELMEZŐ SZÓGYŰJTEMÉNY

- AB Station = nőgyógyászati act of God = meztelen Zeusz-szobor
- Bestimmungsort = zongorahangolóműhely
- Bianco = édes Cinzano
- Bill of exchange = Vilmos a cserekereskedő
- Bonitas = jótékonyági szervezet a XVI. sz. ban
- Breakage = békabeszéd
- Brutto für Netto = ökölvívó szakkifejezés; ha egy kis súlyú sportoló nagyobb súlycsoportú ellenféllel kerül össze
- Commerce Exterieur = másodosztályú külalal
- charter party = fekete mise bérelt hölgyekkel
- diszpozíció = reprezentatív állás
- ex factory = lebontott gyár
- force majeure = erőparancsnok
- Frei an Bord. (röv.) = szabadjegy nyilvános-házba
- free in and out = diplomataútlevelel
- Gutschrift = Boccaccio Dekameronja
- holding = úrhajós fehérenemű
- Inkasso (ejtsd: inkasszó) = ősi perui beszéd-töredék
- Insurance = angol polgárjogi mozgalom a XVII. században
- In Transit = jósnő munka közben
- kapitalista = vállalati pénztárosok által használt, rövidített kifejezés prémiumfizeteskör.
- Értsd: („maga is kap, itt a lista!”)
- Leichterkosten = diétás ételek
- marketing = részeg ember kifosztása
- Money order = pénzjutalommal járó kitüntetés
- revolving credit = hitelbe adott lőfegyver
- Saldo = római üdvözlés
- tarija = igen értékes délafrikai fajajta
- Tramp = túlsúly (embereknél)
- (innen: túlsúlyos-tramply)
- unwiederruflich = cégünk telefonja
- Ursprungszeugnis = apakönyvi kivonat
- Usance (ejtsd: usánc) = U-alakú katonai védőállás
- vis major (ejtsd: víz major) = a flotta őrnagya
- voller Satz = török kávé
- von Haus zu Haus = vigécmunka

Vargha Péter

LOVE or STORY

XII. Olivér egy darabig habozott, majd megborotválkozott. Lujza válaszul elé állította. Vagy ő, vagy nem. XIII. Olivér odament a kristályvázához. Eldöntötte. Vagy ő, vagy nem. Felment a vérnyomása.

Lément az utcára. Fagyaltot akart venni. Bement a cukrászdába, közben megfésülködött. Nagy a választék — gondolta. Van málna, van eper, vanília. A fagyaltos megkérdezte XIV. Olivért, hogy mit akar. XV. Olivér azt mondta, hogy málna, de nem tud málni.

Ekkor lépett be Lujza. A tisz-be. Még volt egy kis idejük, tegnapi maradt. Kikapcsolódtak. A villanyok.

Ütött az óra. A villanyóra. XVI. Olivér ezen nagyon megütődött, de aztán megrázta magát.

Elindultak. Megérkeztek a folyóparti fűzfához. XVII. Olivérnek sok kedves emléke fűződött ehhez a fűzfához. Többek között a cipője is. Lujzáé csatos volt.

XVIII. Olivér tudta, hogy nincs visszaút. Csótörés miatt lezárták a visszataut. Némi húzódozás után belementek a dologba. Mivel nem tudtak úszni, kudarcba fulladtak. A könnyűbúvárok találtak rájuk. Könnyű volt rájuk találni. Egymás mellett fektüdtek. A szemük nedves volt, de ez a víz alatt nem nagyon látszott. Földes Péter

Ha én hivatásos lehetnék...

Már megint újságot áru- lok. Tudom, unalmas mesterség, ha felületesen nézzük. De azt már mi, elsősők is megtanultuk, semmit sem szabad felületesen, minden csak a maga dialektikájában szabad vizsgálni, a mély belső általános szubsztanciát keresve. SZÉP, MI!!!

Van azért itt esemény, zajlik az élet. Győzze ám kapkodni a fejét a dolgozó. Kialakult már a törzsgárdám is — rendszeresen nyújtja a bélést — meg minden. Mindezeket felül még itt volt „Ó”.

Ne szépsítsük, ne tagadjuk, bomba nő volt. Úgy beleestem, mint az a Renault a Dunába, amit még most is keresnek az Erzsébet-híd alatt.

Mindig pontosan jött. Félhat. A zebrán feltűnt egy derékig érő fekete haj, egy olyan maxival, ami alatt még a Körútról is volt — csikk.

Két barna pislogó, és a futóművek, na hagyjuk, mert elmegy a kishajó.

Hogy e tárgyánál maradjak, mindig jött, röpké mosoly, kérem köszönöm, és már messze járt.

Egyszer nem ment tovább. Nem volt vak, láthatta, hogy jó nálam. Felém fordult, megszólalt: — Mondd, úgy te hivatásos vagy?

Na, erre most mit mondjak, mire értheti, ha én azt tudnám. Válasz nélkül nem hagyom — akkor vissza kéne adnom az iparengedélyemet — (ha volna). Blöfföljünk.

— Hát persze. Arca felderül, sugárzik az örömtől — csak tudnám miért!?

Ha már blöff, legyen benne valami kis igazság is.

— Hivatásos egyetemista — folytatás.

A 32-33-as világválság nem okozott ilyen robbanást.

— Csak?! Hát nem újságáros, pedig azt hittem. Akkor szia. Elment.

Mit mondjak, azóta sem láttam. Ez körülbelül 3 hete történt. Hiába, Magyarország megváltozott a közfelfogás. Egyetemista „mindenki” lehet de újságáros —, aki nek ilyen elit helye van a Nyugatnál —, nem lehet akárcsi.

Sírola Miklós

TAVASZ

ÉN RÁÉREK

Nem szeretem a tömegmozdulásokat. Díszemlény, drapéria, miniszter, bérelt bukszusok, és akkor álljak oda negyediknek. Mivel hárman már állnak ott. Illetve csak ketten, mert a harmadiknak levélben küldik el a gyűrűt. Sub ausspéci. Hát nem. En majd valamikor szeptemberben, amikor az embe- reknek nincs egyéb dolguk, mindenki ráér engem ünne- pelni. Engem egyedül. Mert én olyan okos vagyok. Még szép, bár a gyűrűt nem azért adják.

Persze, ha másnak sürgős, ám legyen, de én ráérek. És ha lehetne, kerüljünk minden feltűnést. Egy szolid kis fogadás a Parlamentben, megjelenének a diplomáciai testületek tagjai, meg a Minisztertanácsból, aki éppen ráér, szóval csak úgy, szerény ke- retek között. Utána tartanék egy sajtótájékoztatót a vezet- ő országos napilapoknak, de ugyanitt felelnék a nagy nyugati hírügynökségek tudósítóinak kérdéseire is. Megje- lenés utcai ruhában, utalom a flancot. Elég, ha én húzok frakkot és cilindert, mert állí- tólag úgy jobban mutat a bal profilom a lapok címlapján.

A tévének nem kell ki- jönni, elég, ha a rádió ott lesz, és dokumentumműsort készít rólam az általános is- kola első osztályától kezdve. Ötödikben 4-esem volt torná- ból. Nem tudtam hátrabukfen- cezni. Majd megmagya- rázom. A gimivel nincs problé- ma, azzal lehet dicse- kedni. Az egyetemmel sincs, bár így jobban belegondolva, egyszer másodévbem csak uv- jegyre kaptam aláírást test- nevelésből.

Úgyhogy vissza az egész. — így —

Gebinben — a Pénzügyi tanszék

KÉSZPÉNIERT ÉS BIZONÁNYBA
A NAPI LEGKEDVEZŐBB ÁRON

ÁTVESZÜNK: *anyagi előrelépés, árszempont, Drágábbaké, Több a faszuronyal, Fogaranyal, Több a faszuronyal, Belső pénzeset, Alak szorított*

←

II STIBJY

Földes Péter

Qtyamadár

QQriq! Szól a Qtyamadár mássz le qlanés rólam szóltam sőtét van, elment a Qtyamadár Qwaitiba, lelke is meghalt s hiába qtattuk Qtyamadár, drága Qtyamadár támadj fel mihozzánk mutass nekünk utat fáradt szívünk nem találja az életvíz-qtat s szól rá a tolvajra ki zsebünkben qtat drága Qtyamadár, mutass nekünk utat

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja Megjelenik kéthetente a tanulmányi időszak alatt **FELELŐS SZERKESZTŐ:** KINCSES GYÖRGY Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 6. Telefon: 136-650/138 Felelős kiadó: Csollány Ferenc Készül a Szikra Lapnyomdában

HIRDETÉS

Ezúton közöljük, hogy e számunkból — anyag- torlódás miatt — még az anyagtorlódás is ki- maradt.

— SZERK. —